

[Lange.]

modsatte Synspunkter, konstateret, at den nuværende Kornlov er upopulær; jeg mener, at det ærede Medlem, der talte først, har mest Ret. Fra vor Side kan vi naturligvis kun med Tilfredshed se paa, at det, som vi allerede for Aar tilbage hævdede, nemlig at man maatte have en Kornordning, i Virkeligheden, selv om man siger, at man er utilfreds med Ordningen, har vundet saa meget Terræn, at man nu fra alle Partiers Side — i hvert Fald fra alle de Partier, som er repræsenteret i dette høje Ting — er enig om Nødvendigheden af en Kornordning. Men vi maa beklage, at man, da man i December Maaned gennemførte denne Kornordning, ikke gjorde Skridtet fuldt ud eller i hvert Fald gjorde et længere Skridt, end man gjorde. Jeg har ikke haft Lejlighed til at konstatere nogen stor Utilfredshed med Kornordningen hos de kornkøbende, men derimod giver jeg det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, Ret i, at den bestaaende Kornordning i høj Grad har fremkaldt Klager fra og bragt Skuffelse hos de Landmænd, som er kornsælgende. Jeg kan imidlertid ikke være enig med det ærede Medlem i, at det maatte være en stor Overraskelse, at Kornpriserne ikke er blevet anderledes, end de er blevet. Paa det Tidspunkt, da man gennemførte denne Kornordning, kunde man efter min Mening beregne, at den Stigning i Kornpriserne, som det ærede Medlem havde ventet, ikke vilde komme med den Ordning, vi fik, og jeg skal for at vise, at jeg paa det Tidspunkt havde den Opfattelse, en Opfattelse, som deltes af mit Parti, tillade mig at citere nogle Linier af mine Udtalelser ved Behandlingen i December Maaned. Jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til at gengive disse Linier. Jeg sagde dengang:

„Saaledes at basere Ordningen paa den samme Pris gennem hele Høstaaret vil efter min Mening føre til, at vi, naar vi om nogle faa Dage“

— altsaa naar Loven var gennemført — „staar over for, at mange Landmænd vil, ja, maaske skal sælge deres Korn, vil finde, at det bliver vanskeligt at finde Købere, i hvert Fald meget vanskeligt at finde Købere til de Minimalpriser, som man her har fastsat, og som efter vor Mening i Forvejen er for lave.“

Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han her faar gengivet mine Udtalelser, vil indrømme, at det, jeg dengang forudsagde, har vist sig at være rigtigt, og jeg synes

ikke, det var vanskeligt paa det Tidspunkt at forudse, hvorledes Udviklingen vilde blive.

Jeg tror i det hele taget, at der i højere og højere Grad er skabt Forstaaelse af, at det er nødvendigt at have en Kornordning. Det er nødvendigt at stræbe hen imod, at Korn dyrkningen bliver en rentabel Produktion. Efter min Mening kan der ikke være Tvivl om, at Korn dyrkningen er Grundlaget for Landbrugsproduktionen. Man maa have en saadan Ordning, at det kan betale sig at dyrke den danske Jord, og jeg tror, som sagt, at Forstaaelsen heraf har bredt sig i Kredse, hvor man tidligere stod afvisende, ja, jeg tror man kan sige, stod fjendtligt over for Tanken. Der har man nu en Forstaaelse af, at hvis man paa et tidligere Tidspunkt havde faaet en Kornordning, saaledes at de kornsælgende Landmænd havde faaet rimelige Priser, havde det ogsaa i højere Grad været muligt at regulere den øvrige Landbrugsproduktion. Vi maa derfor nu som før mene, at Afgiften burde være større, saaledes at man virkelig naaede frem til Rentabilitet. Men foruden at mene, at Afgiften burde være større, mener vi ogsaa, at man burde have en fast Afgift og ikke som nu en fast Minimalpris og en fast Maksimalpris; man burde have skiftende Priser og en fast Afgift. Den Maade, hvorpaa man nu fastsætter Afgiften, nemlig ved at man tager Gennemsnitsprisen for de 5 Kornsorter og saa lader Differencen mellem den Pris og 11 Kr. være Afgiften, fører efter vor Mening til paa mange Maader uheldige Forhold. Det fører til rene Tilfældigheder, der ofte strider ganske imod det, jeg oppfatter som Fornuft.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Vi har nu gennem lange, lange Tider, hele det sidste Høstaar, haft en Pris paa udenlandsk Rug, der ligger langt under Prisen paa de andre Kornsorter. Der har været en Prisforskel mellem Rug og de andre Kornsorter paa 2—3 Kr. Hvis man nu tænker sig, at den udenlandske Rugpris var steget 2 Kr., og det vilde med den Pris, vi har, i høj Grad have været tænkeligt — det har ikke været Tilfældet, men den Mulighed staar stadig aaben —, vilde dette ikke have ført til det, som man skulde have ventet, nemlig at vi havde faaet en højere Kornpris her i Landet. De Landmænd, som i Bladene læste om udenlandske Kornpriser, vilde jo let have faaet det Indtryk, at nu kunde de ogsaa vente en højere Pris paa Rug her i Landet, og hvad vilde saa Følgen være blevet med